

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges senest til EM2019 at fremsætte forslag om oprettelsen af et samlet nationalt forebyggelsesråd. Rådet skal rådgive Naalakkersuisut, Inatsisartut samt kommunerne og træde i stedet for de lokale forebyggelsesudvalg, Alkohol- og Narkotikarådet samt eventuelt forebyggelseskonsulenterne ansat i Sundhedsvæsnet.

(Medlem af Inatsisartut Tillie Martinussen, Samarbejdspartiet)

(1. behandling)

Vi er enige med forslagsstiller at det er på tide at tænke nyt i forhold til forebyggelse.

Jeg vil gerne tage udgangspunkt i et konkret eksempel. Vi har en telefonlinje til personer som har selvmordstanker eller som er berørt af selvmord, en til partnervold, en til senfølger af seksuelle overgreb, en til familierådgivning, telefonlinjer der i sidste ende arbejder for det samme, nemlig styrkelse af forebyggelsesindsatsen.

Problemet er bare at de forskellige instanser ikke går sammen i en fælles indsats. Hvem siger, at selvmordstanker ikke hænger sammen med senfølger af seksuelle overgreb? Hvem siger at problemer i hjemmet ikke hænger sammen med partnervold? Hvem siger at vold i hjemmet ikke kan ende i seksuelle overgreb?

Min antagelse er at tingene hænger sammen. Jeg ser det derfor nødvendigt at disse instanser ligges sammen, da de tilsammen kan forbedre forebyggelsesindsatsen.

En anden problemstilling er åbningstiderne. Hver telefonlinje har åbent på forskellige tider i ugen og i døgnnet. Som jeg har sagt tidligere, og som jeg altid vil sige, kommer problemer ikke med et klokkeslæt. En sammenlægning af disse instanser, vil gavne alle, og gøre det så overskueligt som muligt, i stedet for at sætte folks problemer under et bestemt nummer, og derefter hænge dem op på et bestemt tidsrum.

Der har været planer om at lægge disse telefonlinjer sammen i flere år, men det er stadig ikke sket. Så derfor nikker vi genkendende til, at der går for lang tid fra idé til handling på forebyggelsesområdet.

Jeg mener ikke, at der skal et råd til at kunne drage disse konklusioner, men jeg kan godt se ideen i en sammenlægning af instanser som ligger under Naalakkersuisuts regi for at sikre faglig bredde og et godt fundament for forebyggelse.

Der er mange områder, hvor jeg kan se at det giver mening med mere tværfagligt arbejde og faglig sparring, men jeg mener også at de forskellige udvalg, råd og forebyggelseskonsulenter selv skal have denne interesse hvis de kan se en fordel ved det, så jeg savner lidt at høre i forslaget om det er en tilfældighed at forslagsstiller har udpeget disse.

Vi har alle et fælles ansvar når det kommer til forebyggelse, uanset hvem vi er, så derfor mener jeg også at der skal sættes mere fokus på frivillighed, for at alle føler et medansvar, det vil i den grad også føre til bedre brug af vores få ressourcer på området.

Vi har masser af medborgere som står klar til at tage et medansvar, og tage kampen op imod bekæmpelse af vores sociale problemer. Problemet er bare, at vi ikke har givet dem denne mulighed endnu. Man behøver ikke at være socialrådgiver for at lytte. Man behøves ikke at være psykolog for at hjælpe. I de fleste tilfælde mangler personer bare at få snakket ud og at der sidder én og lytter, og kan dele sine erfaringer som sin hjælp.

Vi skal også være bedre til at bruge rollemodeller i vores forebyggelse. Personer som har kommet igennem forskellige ting i livet, som folk kan spejle sig i. Først der kan vi skabe håb i mennesker som sidder hvor de personer har siddet, men som er kommet videre. Vi skal være bedre til at fortælle om de succeser vi har haft i livet, selvom vi har været igennem hårde perioder i vores liv.

Naalakkersuisut nævner i sit svarnotat til dette forslag, at forebyggelse er en opgave både for det enkelte individ og for samfundet. Det er jeg fuldstændig enig i. Naalakkersuisoq nævner ligeledes at befolkningsundersøgelserne desværre viser en negativ tendens på vores mentale sundhed. Her mener jeg også at der bør sættes fokus på selvhjælp. Hvordan er det vi skaber stærke individer som er robuste nok til at gennemgå livets udfordringer?

Et menneske som er i stand til at finde sin indre styrke i svære perioder, og som tager ansvar for sit eget liv kan hvis vi er heldige komme over visse perioder i livet uden at få hjælp fra det offentlige. Dette kan man ikke sætte et beløb på i form af besparelser for det offentlige, da det vil gavne samfundet på mange andre områder og efterfølgende generationers adfærd.

Som sagt er vi enige i at der bør tænkes nyt på forebyggelsesområdet, men da forslaget allerede har defineret hvilke udvalg, nævn og råd der skal sættes sammen, er vi enige med Naalakkersuisut i, at forslaget skal forkastes

Men vi vil opfordre Naalakkersuisut til at arbejde videre med de idéer på forebyggelsesområdet, der er beskrevet i dette ordførerindlæg, og vi vil opfordre Naalakkersuisut til snarest muligt at fremlægge en samlet plan for, hvordan vi kan give hele forebyggelsesområdet et løft.